

I Forslaget er man gaaet den Mellemvej, at man har tilladt Appel til Landbrugsmi-
nisteriet, naar Kommissionens Kendelse om, at Andrageren ikke er kvalificeret, er begrundet
paa, at den paagældende antages ikke at have Indfødsret eller formenes at have gjort
sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har
erholdt Værespøjsning, eller at han har nydt Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbage-
betalt eller eftergivet. I alle andre Tilfælde har man ladet Kommissionens Kendelse
være endelig, idet man formener, at Kommissionen er i Besiddelse af tilstrækkelige For-
udsætninger for at kunne skønne, om de øvrige Betingelser ere til Stede eller ej.

Til §§ 10 og 11.

Den her foreslaaede Fremgangsmaade er væsentlig bygget paa de Regler, der nu
gælde for Optagelse i Husmandskreditforeningerne i Henhold til disse Statutter, og be-
høver derfor formentlig ikke nogen nærmere Motivering. Man finder kun Anledning til
at fremhæve, at man, for at sikre Statsmagtens Indflydelse paa, at de af Kreditfor-
eningens Burderingsmænd foretagne Burderinger af Husmandsblodderne blive saa nøjagtige
og paalidelige, som Statens Tærv udtræber det, har foreslaaet, at Indenrigsministeren
fastsætter særlige Regler, efter hvilke disse Burderinger skulle foretages.

At Bygningerne skulle være solidt opførte og, for saa vidt de skulle tjene til Be-
boelse, fyldestgøre almindelige Sundhedshenly, har man anset for en Selvfølge.

Under Behandlingen i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1894—95 af Lovforslaget
om Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at stadfæste Udbringinger i de bestaaende
Kreditforeningers Statutter var det af et Mindretal som Betingelse for Statens Med-
virkning (Garanti) blandt andet foreslaaet, at Indenrigsministeren skulde udnævne Tak-
sationsinspektører, som skulde undersøge og bedømme Takstationerne og afgive deres Støn
derover. En saadan Undersøgelse og Bedømmelse vil for de her foreliggende Forretnin-
gers Bedkommende formentlig bedst kunne overlades til Repræsentanterne. Forslaget
herom indeholdes i § 10, 3dje Stykke.

Da Planen gaar ud paa at give de Landarbejdere, der komme i Betragtning, Ret
til Laan af en vis bestemt Størrelse i Forhold til Burderingssummen, kunde der mulig
være Anledning til at give Kreditforeningerne Ret til at begære en Overtaksation, naar
særlige Forhold maatte tale derfor.

Med Hensyn til den i § 11 opstillede Betingelse for Optagelse i Foreningen,
at Købesummen ikke — eller i alt Fald kun med et forholdsvis ringe Beløb — maa
overstige den paa Ejendommen satte Burderingssum, skal følgende bemærkes. Hensigten
med denne Bestemmelse er den at hindre, at Landarbejderen køber for dyrt, og man
nærer tillige den Forventning, at en saadan Bestemmelse vil kunne faa nogen Be-
tydning med Hensyn til Værdiansættelsen overhovedet af Husmandsblodderne, naar
de udbydes til Salgs. Der klages nu almindelig over, at Huslodder holdes for-
holdsvis meget højt i Pris. Det kunde muligvis tjene som en Modvægt i dette For-
hold, at Landarbejderen kun hjælpes til at købe, naar Prisen paa Lodderne holdes ved
Burderingssummerne.

Til § 12.

Som alt omtalt i de Planen forudstillede Bemærkninger har man foreslaaet, at
^{10/20} af den paa Ejendommen med de nødvendige Bygninger, Besætning og Inventarium
m. v. satte Burderingssum skal udredes som Laan af Kreditforeningen, ^{9/20} som Laan af
Statskassen og Resten af Landarbejderen selv. Dette vil altsaa sige, at der, naar Ejen-
dømmens Burderingssum naar Maximum 4,000 Kr., jfr. § 8, af Kreditforeningen skal
udlaanes 2,000 Kr. og af Statskassen 1,600 Kr., medens Landarbejderen selv skal møde
med 400 Kr. Sættes Ejendommens Burderingssum til 3,800 Kr., skal Kreditforeningen
udlaane 1,900 Kr., Staten 1,520 Kr. og Landarbejderen selv præstere 380 Kr. Med
Hensyn til Forslaget om, at Kreditforeningen skal udlaane Halvdelen af Burderings-
summen, har der i Kommissionen ingen Betænkning foreligget. Her forlanges ganske
vist at der skal udlaanes Halvdelen af Burderingssummen for Hus, Jord, Inventarium
og Besætning, dog saaledes at Kreditforeningslaanet i intet Tilfælde maa overstige
Halvdelen af den for Ejendommen betalte Købesum med Tillæg af Omkostningerne ved
Ejendommens Indretning. Naar man imidlertid betænkter, at der som Laan af Kredit-
foreningen nu ydes indtil Halvdelen af Burderingssummen, der for de ældre Huses Bed-
kommende næppe kan være saa sikker og paalidelig som for de ny oprettede Husmands-